

Оригинални научни рад

Original scientific paper

UDK: 630*23:582.632.2(497.11)

Predrag Aleksić¹

Milun Krstić²

STRUKTURNE KARAKTERISTIKE VEŠTAČKI PODIGNUTE SASTOJINE LIPE NA BUKOVOM STANIŠTU NA MALOM JASTREBCU U SRBIJI

Izvod: Istraživanja su vršena u veštački podignutoj sastojini krupnolisne lipe (*Tilia grandifolia* Ehrh.) pošumljavanjem goleti na staništu bukve (*Fagetum submontanum moesiacum s.l.*), na planini Jastrebac u Srbiji. Pošumljavanje je izvršeno na terase širine 1m, na međusobnom rastojanju 5m, sa razmakom sadnje 0,4 x 0,4m, u cilju zaštite od erozije. Rezultati istraživanja u ukazuju na značajnu ulogu krupnolisne lipe u pošumljavanju goleti. Zadatak pošumljavanja višestruko ostvaren: zaustavljena je erozija zemljišta i ostvarena je značajna proizvodnja drvne mase. Istraživanja omogućavaju da se dođe do zaključaka vezanih za gazdovanje sastojinama lipe i za korišćenje lipe pri pošumljavanju na bukovom staništu u cilju melioracije.

Ključне reči: veštački podignuta sastojine lipe, stanište bukve, pošumljavanje goleti na terase, kontola erozije zemljišta

¹ ЈП “Србијашуме“ Београд

² Универзитет у Београду, Шумарски факултет

STRUCTURAL CHARACTERISTICS OF A MAN-MADE LINDEN STAND AT NATURAL SITE OF EUROPEAN BEECH, MALI JASTREBAC-SERBIA

Abstract: The research was carried out in Large-leaved lime stands (*Tilia grandifolia* Ehrh.) by the afforestation of clearings in a beech site on the mountain Jastrebac in Serbia. The afforestation was carried out on terraces and bench terraces 1 m wide, spaced 5 m, with plant spacing 0,4 x 0,4 m, for the purpose of erosion control. This research proves that the aim of afforestation has been multiply achieved: soil erosion has been controlled, timber production is considerable. The conclusions of this research are significant for lime stand management and utilization of lime in bareland afforestation. The results emphasize the significant role of large-leaved lime in the afforestation of bare land on beech sites.

Key words: artificially established lime stands, beech site, bareland afforestation on terraces, soil erosion control.

1. UVOD

Sastojine lipe (*Tilia sp.*) u šumskom fondu Srbije zauzimaju relativno malu površinu i ne smatraju se ekonomski vrednim vrstama drveća. Prema podacima Nacionalne inventure šuma Srbije, prirodne sastojine lipe zauzimaju površinu 30.400 ha (1,3%), sa prosečnom zapreminom od 202 m³. Javljuju se kao sekundarne vrste i izdanačkog su porekla (Banković et al., 2009). Osim proučavane, veštački podignutih sastojina lipe u Srbiji, prema dostupnim literaturnim izvorima, nalaze se i na Deliblatskoj peščari u vidu oglednih zasada. O značaju lipe nalazimo relativno malo podataka u stručnoj literaturi. Lipe su značajne vrste za obnavljanje šuma, a iako su mezofilne vrste, ne koriste se za pošumljavanje goleti, bez obzira na njihov relativno brz rast i povoljan uticaj na melioraciju zemljišta (Radulović, 1953). Međutim, u praksi, na Malom Jastrebcu, krupnolisna lipa je korišćena za pošumljavanje obešumljenih i erodiranih terena, a bela lipa na Deliblatskoj peščari u cilju biomelioracija. Stoga je potrebno naučno istražiti lipu kao vrstu drveća (Jovanović, 1959), njene bioekološke osobine kao i strukturne osobine sastojina lipe. Proučavanja razvoja, strukture i produktivnosti u veštački podignutim sastojinama (Krstić et al., 1998; Bobinac, 2005), zatim proučavanja uzgojnih potreba u sastojinama lipe Deliblatskoj peščari (Bobinac i Bradvarević, 2005), kao i u izdanačkoj sastojini lipe na Fruškoj Gori (Bobinac, 1996), doprinela su naučnim saznanjima u vezi njenih uzgojnih karakteristika.

Za vreme i neposredno posle Drugog svetskog rata, na Malom Jasterbcu, izvršene su čiste seće na velikim površinama. Kao posledica toga pojavili su se erozioni procesi

i lokalne poplave. Da bi se zaustavili navedeni nepovoljni efekti obešumljavanja, izvođeni su radovi na pošumljavanju tih erodiranih terena, korišćenjem, između ostalih vrsta, i krupnolisne lipe. Imajući u vidu navedenu konstataciju da lipe nisu pogodne, i ne koriste se za pošumljavanje goleti (Radulović, 1953), cilj ovog rada je da se istakne značajna uloga krupnolisne lipe u pošumljavanju obešumljenih terena na bukovom staništu, kao i ostvareni određeni proizvodni efekti.

2. MATERIJAL I METOD RADA

Istraživanja su vršena u sastojini lipe (*Tilia grandifolia* Ehrh.) podignutoj pošumljavanjem obešumljene površine na staništu brdske bukve (*Fagetum submontanum moesiacum* s.l.) na planini Mali Jastrebac u Srbiji. Sastojina je podignuta jednogodišnjim sadnicama u jesen 1954. godine. Pošumljavanje je vršeno na formiranim terasama 1,0 m širine, na međusobnom odstojanju 5,0 m, sa razmakom sadnje 0,4 x 0,4 m, u cilju zaštite zemljišta od erozije. Nadmorska visina lokaliteta je 400 m, ekspozicija severoistočna, a prosečni nagib terena oko 20°. Geološka podloga je gnajs, a zemljište plitko do duboko kiselo smeđe. Klimatske uslove na ovoj nadmorskoj visini karakteriše srednja godišnja temperatura vazduha 10,40 C, prosečna godišnja količina padavina 572 mm i relativna vлага vazduha 77 %. Prema klasifikaciji Thornthwaite-a, klima je subhumidna vlažnija – tipa C2.

U sastojini su postavljene tri stalne ogledne površine 1996. godine, u starosti sastojine 43 god., kada su izvršena prva merenja i saopšteni podaci (Krstić et al., 1998). Sledeća merenja izvršena su 2007. godine kada je starost sastojine bila 54 godine. Istraženi su stanišni uslovi, sastojinsko stanje, biološki položaj stabala, kvalitet debla i krune. Prikupljanje podataka izvršeno je po uobičajenom metodu rada na stalnim oglednim površinama u šumarstvu. Izmereni su prsni prečnici stabala pri taksacionoj granici 5,0 cm i visine stabala sa tačnošću 1,0 m. Izvršeno je diferenciranje stabala na biološke položaje u tri kategorije: I biološki razred (dominantna – nadstojna stabla), II biološki razred (kodominantna – suvladajuća ili međustojeća stabla) i III biološki razred (podstojina stabla). Korišćeni su, takođe, standardni metodi obrade podataka. Prikazane su uporedne karakteristike strukture sastojine i njene promene u navedenom periodu merenja. Dobijeni rezultati prikazani su tekstualno, tabelarno i grafički.

Slika 1. Sastojina lipe podignuta na terasama

(Foto: Aleksić, 2007.)

Slika 2. Podzid na erozionim jarugama

(Foto: Krstić, 2007.)

3. REZULTATI ISTRAŽIVANJA I DISKUSIJA

Poznato je da broj stabala u sastojini, kao jedan od osnovnih pokazatelja njene unutrašnje izgrađenosti, zavisi od više faktora – vrste drveća, uslova staništa, starosti, sklopa, uticaja čoveka i dr. Konkretna sastojina, osnovana je veštačkim putem u cilju melioracije obešumljene površine, zbog čega je vršena veoma gusta sadnja. Prvim premerom, 1996. godine, u starosti sastojine od 43 god., ukupan broj stabala, u zavisnosti od ogledne površine (OP), bio je od 2.832 (OP-II) do 3.727 (OP-I) po ha, ili prosečno 3.245 stabala po ha (tabela 1). To je približno isti broj stabala koji se konstatiše u sastojinama lipe pretežno izdanačkog porekla, u starosti oko 30 god. (Bobinac, 1996), odnosno oko dvostruko više stabala nego u veštački podignutoj nenegovanoj sastojini bele lipe, na Deliblatskoj peščari, približno iste starosti, koja je osnovana sa razmakom sadnje 2,5 x 1m (Bobinac i Bradvarević, 2005). Srednji sastojinski prečnik iznosio je 13,6 do 14,5 cm i gotovo je identičan prečniku koji je lipa ostvarila na Fruškoj Gori, a nešto niži od prečnika na Deliblatskoj peščari. Broj stabala u 2007. godini u starosti sastojine 54 godine kreće se od 2.285 (OP-II) do 2.621 (OP-III). Najveći broj stabala je u OP III, gde je najmanji srednji prečnik (15,6 cm). U periodu 1996-2007. godine, između dva premera, značajno je smanjen broj stabala posebno u tanjim debljinskim stepenima (7,5-12,5cm). U OP I osušilo se 1.369 stabala (36,7%), a u oglednim poljima II i III 547 (19,3%) odnosno 556 stabala (17,5%). Najviše se osušilo stabala u debljinskom stepenu 7,5 cm (OP I - 59,6%) u OP II - 75% i u OP III - 69,50 %. U odnosu na čitavu sastojinu suva stabla su zastupljena u debljinskim stepenima od 7,5 cm do 17,5 cm.

Navedeni podaci ukazuju na značajno smanjenje broja stabala zbog sušenja i propadanja. To je posledica velikog broja stabla po jedinici površine zbog preguste

sadnje, specifičnog rasporeda stabala po površini („nabijen raspored“), tj. veoma mali (nedovoljan) prostor za rast i razvoj, sasvim sigurno i sušenja određenog broja sadnica u prvim godinama po osnivanju kulture, zbog nepovoljnih uslova staništa karakterističnih za goleti, izostanak mera nege i dr.

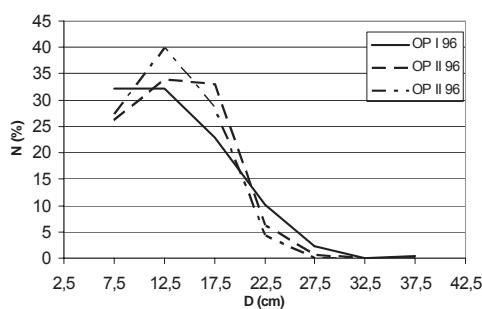
Tabela 1. Osnovni podaci o sastojini

Pokazatelj	OP I		OP II		OP III	
	1996. god.	2007. god.	1996. god.	2007. god.	1996. god.	2007. god.
N (kom/ha)	3727	2358	2832	2285	3177	2621
Dg (cm)	14,5	18,3	14,3	16,2	13,6	15,6
Dg20% (cm)	21,8	26,6	19,6	21,2	18,0	21,6
hdg (m)	19,7	20,5	16,2	17,7	16,6	17,7
hdom (m)	21,9	26,1	16,9	19,5	17,8	20,5

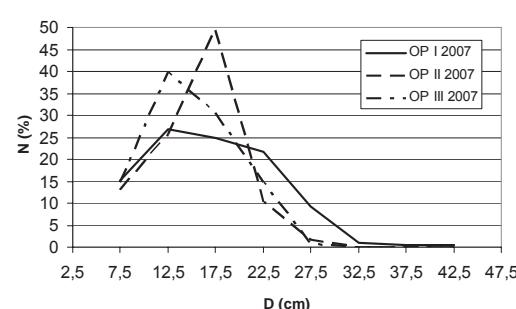
N – broj stabala; Dg – srednji prečnik po temeljnici; Dg20% - Srednji prečnik po temeljnici 20% najdebljih stabala u sastojini; hdg – srednja sastojinska visina po Loraju; hdom – srednja visina 20% dominantnih stabala u sastojini

3.1. Debljinska struktura

Raspored stabala po debljinskim stepenima u istraživanoj sastojini karakterističan je za jednodobne negovane sastojine. Maksimum zastupljenosti stabala 2007. godine (49,6%) je u debljinskom stepenu 17,5 cm, gde se nalazi srednji prečnik sastojine (OP II), a u debljinskom stepenu 12,5 cm, kod OP I i OP III, gde se nalazi 26,9 % odnosno 39,7 % stabala. Stabla su grupisana oko srednjeg sastojinskog prečnika, što je, takođe, poznata karakteristika jednodobnih sastojina. U odnosu na 1996. godinu, varijaciona širina (V_s) se 2007. god. uvećala za jedan debljinski stepen u OP I i OP III. Varijaciona širina u OP I je od debljinskog stepena 7,5 cm do 42,5 cm; u OP II i III od 7,5 cm do 27,5 cm. Relativno velika varijaciona širina (posebno u OP I) pokazuje da lipa podnosi zasenu i da nisu vršene mere nege sastojine.

Grafikon 1: Raspodela broja stabala po debljinskim stepenima 1996. god.

Grafikon 2: Raspodela broja stabala po debljinskim stepenima 2007. god.

Disperzija oko srednjeg sastojinskog prečnika u OP I je od 0,41-2,32 dg ($V_s = 1,91$ dg), u OP II od 0,46-1,70 dg ($V_s = 1,24$ dg), u OP III od 0,48-1,76 dg ($V_s = 1,28$ dg). I

ovi podaci pokazuju da lipa podnosi zasenu, jer su u granicama koje se u literaturnim izvorima navode za smrču, a veće variranje nego kod heliofilnih hrastova (Krstić, 2006). U prva tri debljinska stepena u OP I nalazi se 66,8 % stabala od ukupnog broja, u OP II 88,1 %, i u OP III 84,8 %. Veliki broj stabala u prva tri debljinska stepena, potvrđuje ranije iznet zaključak da lipa u mладости ima sposobnost da podnosi zasenu.

U periodu 1996-2007. godine, u svim OP najviše se osušilo stabala u debljinskom stepenu 7,5 cm (OP I = 59,6% od ukupnog broja suvih stabala) u OP II (75%) i u OP III (69,50 %). Najmanje suvih stabala izmereno je u debljinskom stepenu 17,5 cm (4,2 – 8,8 %). Najveći srednji prečnik 2007. god. je na OP I (18,3 cm), a najmanji OP III (15,6 cm). I srednji prečnik dominantnih stabala najveći je u OP I (26,6 cm), dok je namanji u OP II (21,2 cm).

Tabela 2. Statistički pokazatelji debljinske strukture sastojine

Pokazatelj	OP I		OP II		OP III	
	1996. god.	2007. god.	1996. god.	2007. god.	1996. god.	2007. god.
N/ha	3727	2358	2832	2285	3177	2621
Dg (cm)	14,5	18,3	14,3	16,2	13,6	15,6
Dmin (cm)	5,0	5,0	5,6	6,2	5,0	5,1
Dmax (cm)	35,5	40,7	25,5	26,3	22,2	28,2
\bar{X} (cm)	13,6	15,4	13,5	14,8	13,0	14,1
Sd (cm)	5,35	6,78	4,41	4,76	4,09	4,79
Vs (cm)	30,5	36,2	19,9	20,1	17,1	23,3
a ³	0,636	4,29	0,201	0,35	0,18	1,13
a ⁴	0,162	0,53	-0,35	-1,30	-0,71	-1,36

Slika 3. Istraživana sastojina lipa

(Foto: Krstić, 2007.)

Slika 4. Sklop u sastojini lipa

(Foto: Aleksić, 2007.)

Uporedna analiza osnovnih elemenata strukture sastojine u dva premera pokazuje sledeće:

- U 1996. godini najtanja stabla imaju približno jednak prečnik koji iznosi oko 5,0 cm (tabela 2). Najdeblje stablo ima prečnik 35,5 cm na OP I, dok je kod ostala dva OP takođe približno jednak i iznosi 22,2 do 25,5 cm. To znači da prečnik varira na OP I čak 30,5 cm, a kod ostalih OP je 19,9 cm, odnosno 17,2 cm. Razlika između aritmetički srednjeg prečnika i srednjeg prečnika sastojine po temeljnici je najizraženiji na OP I i iznosi oko 1,0 cm. Granična vrednost ispod koje se nalazi 25% najtanjih stabala je kod svih OP skoro ista i iznosi 9 do 9,7 cm, a za 25 % najdebljih stabala kod OP I je 17,5 cm, a kod ostalih oko 16,0 cm.
- U 2007. godini najtanja stabla su približno jednakog prečnika, koji iznosi od 5,0 do 6,2 cm. Najdeblje stablo ima prečnik 40,7 cm na OP I, dok je kod ostala dva OP približno jednak i iznosi 26,3 do 28,2 cm. To znači da prečnik varira na OP I čak 35,7 cm, a kod ostalih OP je 20,1, odnosno 23,1 cm. Razlika između aritmetički srednjeg prečnika i srednjeg prečnika sastojine po temeljnici je najizraženiji na OP I i iznosi čak oko 3 cm. Granična vrednost ispod koje se nalazi 25% najtanjih stabala je kod svih OP skoro ista i iznosi oko 10,5 cm, a za 25 % najdebljih stabala kod OP I je oko 20 cm, a kod ostalih oko 17,5 cm. Sa grafikona debljinske strukture se uočava se stabla nalaze u debljinskim stepenima od 7,5 do 27,5 cm, a na OP I čak do 42,5 cm. Raspodela stabala po debljinskim stepenima je jedino na OP II približno binomna (zvonolika). Koeficijent asimetrije je uvek veći od nule i linija raspodele stabala kod ostalih OP pokazuju pozitivnu (desnu) asimetriju, što je posebno izraženo na OP I.

3.2. Diferenciranje stabala po visini

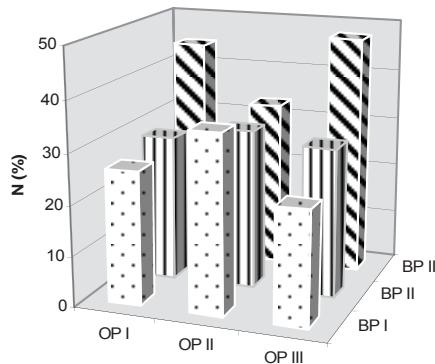
Visina stabala je, pored ostalog, jedan od pokazatelja uslova staništa. Srednja sastojinska visina 1996. god. bila je od 16,2 do 19,7 m, prosečno oko 17,5 m (tabela 1). Srednja visina 20% najdebljih stabala stabala iznosila je 16,9 do 21,9 m, ili prosečno za sastojinu 18,7m. Dostignute visine su u granicama visina koje za srednje sastojinsko stablo i dominantna stabla u veštački podignutim sastojinama bele lipe na Deliblatskoj peščari, identične starosti, navode Bobinac i Bradvarević (2005). Srednja sastojinska visina 2007. god. iznosila je od 17,7 do 20,5 m, prosečno oko 18,6 m. Srednja visina 20% najdebljih stabala stabala je 19,5 do 26,1 m, ili prosečno za sastojinu 22,0 m. Upoređivanjem dostignutih visina stabala u periodu 1996-2007. god. može se konstatovati da je u periodu od 11 godina povećana prosečno za 3,4 m, odnosno 18%. Poznato je da se visina dominantnih stabala smatra nezavisnom od sastojinskih uslova, i značajnim pokazatljem boniteta staništa. Upoređivanjem navedenih visina dominantnih stabala lipe u starosti od 54 god. sa približno istom

(65 god.) за изданаčku bukvu na Malom Jastrebcu, na staništu sličnih ekoloških karakteristika, zapaža se da su ostvarene visine u granicama srednjih visina bukve (Krštić et al., 2004) na čijem je staništu podignuta istraživana sastojina. Dostignute visine su, takođe, u granicama visine dominantnih stabala u изданаčkoj sastojini lipe na Fruškoj Gori, starosti 62 god. (Bobinac, 1996). Diferenciranje stabala po visini značajan je pokazatelj bioekoloških karakteristika vrste i ukazuje na odnos visina pojedinih kategorija stabala. Istovremeno je pokazatelj koliko podstojna stabla mogu da podnesu zasenu i koliki je njihov gazdinski značaj. Prema podacima iz 2007. godine, u OP I dominantna stabla čine 49,7%, kodominantna 25,9 % i podstojna 24,4% od ukupnog broja stabala (tabela 3, grafikon 4). Dominantna stabla u OP II učestvuju sa 52,3 %, kodominantna sa 33,0% i potištена sa samo 14,7 %. U OP III dominantna stabla čine 38,2 %, kodominantna 26,3 i podstojna 35,5% od ukupnog broja stabala. Za biološki položaj stabala u sve tri OP karakteristično je da su sva stabla u debljinskom stepenu 7,5 cm podstojna, a da se kodominantna stabla nalaze samo u debljinskim stepenima 12,5 cm i 17,5 cm. Sva stabla većeg prečnika od 20 cm su dominantna.

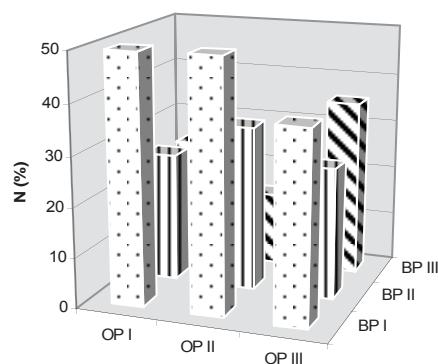
Tabela 3. Učešće stabala (%) u biološkim razredima (biološki položaj) u 2007. god

Deb. step. (cm)	OP I			OP II			OP III		
	I %	II %	III %	I %	II %	III %	I %	II %	III %
7,5			61,6			87,5			41,1
12,5		67,9	38,4	14,0	49,9	12,5	5,5	63,5	58,9
17,5	33,3	32,1		63,2	50,1		54,6	36,5	
22,5	43,7			19,6			38,2		
27,5	18,8			3,3			1,7		
32,5	2,1								
37,5	1,1								
42,5	1,0								
%	49,7	25,9	24,4	52,3	33,0	14,7	38,2	26,3	35,5

Velika zastupljenost podstojnih stabala (do 35 %) je u granicama kao i za veštački podignute sastojine lipe na Deliblatskoj peščari (Bobinac i Bradvarević, 2005), a nešto niža je od stabala iste kategorije u nenegovanim sastojinama bukve, približno iste starosti (60 god) i broja stabala, gde iznosi 43% (Krštić i Stajić, 2003). To ukazuje da i lipa u mladosti ima veliku sposobnost podnošenja zasene, i da je u tom smislu bliža sciofilnim vrstama nego heliofilnim. U poređenju sa prethodnim premerom zapaža se da je došlo do značajnih promena u proteklom periodu. Godine 1996. najzastupljenija su bila stabla trećeg biološkog razreda – podstojna (grafikon 3), a razlika u zastupljenosti dominantnih i kodominantnih stabala je bila relativno mala.

Grafikon 3. Biološki položaj stabala 1996. g.

Grafikon 4. Biološki položaj stabala 2007. god.

Visine stabala drugog biološkog razreda iznose: na OP I 0,80 od visina prvog biološkog razreda, 0,94 (OP II), i 0,9 (OP III). U proseku visine stabala II biološkog razreda iznose 0,87 od visina I biološkog razreda, tj. manje su za oko 15%. Visine stabala III biološkog razreda iznose 0,64 (OP I), 0,66 (OP II) i 0,75 (OP III) od visina I biološkog razreda. Prosečna visina stabala III biološkog razreda iznosi 0,68 od visina I biološkog razreda, odnosno za oko trećinu je manja.

Tabela 4. Visina (m) pojedinih kategorija stabala u 2007. god.

Kategorija stabala	OP I	OP II	OP III	I-III
dominantna	24,0	18,8	20,1	20,1
kodominantna	19,2	17,7	18,1	18,3
podstojna	15,3	12,4	15,1	14,3

Dobijeni podaci o diferenciranju stabala po visini ukazuju da u nenegovanim sastojinama, u starosti do oko 40 godine, dolazi do izrazitog diferenciranja stabala po visini kao posledica prirodnog procesa diferenciranja stabala po visini kao i da lipa u mladosti ima veću sposobnost podnošenja zasene.

4. ZAKLJUČCI

Istraživanja su izvršena u veštački podignutoj sastojini lipe na staništu brdske bukove šume, u cilju biomelioracije obešumljene površine, zbog čega je osnovana je veoma gustom sadnjom. Razmak sadnje, na terasama širine 1m, bio je 0,4x0,4m. Rezultati istraživanja omogućavaju da se dođe do sledećih zaključaka vezanih za gazdovanje sastojinama lipe i za korišćenje lipe pri pošumljavanju u cilju melioracije:

- sastojina je nenegovana, i u starosti od 54 godine ima sledeće karakteristike:
- broj stabala iznosi prosečno 3245 stabala po ha, što je oko 1/3 u odnosu na početni broj stabala;
- maksimum zastupljenosti stabala (49,6%) je u debljinskom stepenu 17,5 cm (OP II), a u debljinskom stepenu 12,5 cm, kod OP I i OP III, gde se nalazi 26,9 % odnosno 39,7 % stabala;
- najtanja stabla imaju približno jednak prečnik koji iznosi od 5,0 do 6,2 cm. Najdeblje stablo ima prečnik 40,7 cm na OP I, a to znači da prečnik varira čak 35,7 cm;
- srednji prečnik sastojine je 15,6 do 18,3 cm, a prečnik dominantnih stabala 21,2 do 26,6 cm;
- srednja sastojinska visina iznosi 17,7 do 20,5 m, prosečno oko 18,6 m. Srednja visina 20% najdebljih stabala je 19,5 do 26,1 m, ili prosečno za sastojinu 22,0 m;
- dominantna stabla zastupljena su sa 38,2-49,7%, kodominantna 25,9-33,0% i podstojna 14,7-35,5% od ukupnog broja stabala, što ukazuje dolazi do izrazitog diferenciranja stabala po visini kao posledica prirodnog procesa;
- u periodu 1996-2007. godine (između dva premera) značajno se smanjio broj stabala, posebno u tanjim debljinskim stepenima. Najviše se osušilo stabala u debljinskom stepenu 7,5 cm (OP I = 59,6% u odnosu na ukupan broj suvih stabala), na OP II (75%) i OP III (69,50 %). U debljinskom stepenu 17,5 cm je 4,2-8,8 % suvih stabala.

Korišćenjem lipe pri biomelioraciji erodiranih bukovih staništa, zadatak pošumljavanja višestruko ostvaren: zaustavljena je erozija zemljišta i ostvarene su značajne dimenzije stabala (proizvodnja drvne mase), a dobijena su i nova saznanja o bioekološkim osobinama lipe koja se mogu koristiti kod biomelioracija erodiranih staništa.

LITERATURA

- Banković, S. Medarević, M. Pantić, D., Petrović, N. (2009) *Nacionalna inventura šuma Republike Srbije: šumski fond Republike Srbije. Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodopрivrede Republike Srbije - Uprava za šume.* Planeta print, Beograd.
- Bobinac, M. (1996) *Proučavanje uzgojnih potreba u sastojinama lipe na Fruškoj gori.* Šumarstvo 1-2, Beograd, 36-48.

- Bobinac, M., Bradvarević, J. (2005) *Prorede u veštački podignutim sastojinama bele lipe na Deliblatskoj peščari*. SRP »Deliblatska peščara«, Zbornik radova VII, Pančevo, 163-174.
- Černjavski, P., Jovanović, B. (1950) *Šumska staništa i odgovarajuća dendroflora u Srbiji*. Posebno izdanje SAN-u, knj. CLIX, Beograd, 1-48.
- Jovanović, B. (1985) *Dendrologija*. Univerzitet u Beogradu, Šumarski fakultet Beograd.
- Jovanović, M. (1959) *Potrebno je naučno istražiti lipu*. Šumarstvo 6, Beograd.
- Krstić, M., Aleksić, P., Stamenković, A. (1998) *Development, structure and productivity of artificially established lime stands on beech site*. Proceedings of the 1st Balcan Botanical Congress, Thessaloniki, Greece. Kluwer academic publishers, Dordrecht/Boston/London, 325-328.
- Krstić, M., Stajić, S. (2003) *Kvalitet i zdravstveno stanje stabala kao kriterijum za doznanu pri meliorativnim sečama u degradiranim šumama*. Zbornik radova sa simpozijuma: Perspektive razvoja šumarstva. 23-24. oktobar, str. 73-85. Šumarski fakultet Univerziteta u Banjaluci.
- Krstić, M., Stojanović, Lj., Aleksić, P., Radovanović, T. (2004) *Predlog odgovarajućih uzgojnih zahvata u izdanačkim sastojinama bukve na Jastrebcu*. Šumarstvo 4, UŠITS, Beograd, 1-18.
- Krstić, M. (2006) *Gajenje šuma – konverzija, melioracija i veštačko obnavljanje*. Planeta print, Beograd.
- Radulović, S. (1953) *Lipe i njihov značaj za obnovu šuma kod nas*. Šumarstvo 2, Beograd, 108-115.

STRUCTURAL CHARACTERISTICS OF A MAN-MADE LINDEN
STAND AT NATURAL SITE OF EUROPEAN BEECH, MALI
JASTREBAC-SERBIA

Predrag Aleksić

Milun Krstić

SUMMARY

The work carried out research in artificially raised stand of large-leaved linden (*Tilia grandifolia* Ehrh.) by afforestation bare land in the habitat of beech (*Fagellum submontanum moesiaca s. l.*) on Mount Jastrebac in Serbia. Afforestation has been done on the terraces width of 1 m, the distance between 5 m, with planting spacing of 0,4 x 0,4 m, in order to protect from erosion. In the researched stand care measures are not undertaken, and the age of stand is 54 years. The maximum number of trees is in the lowest diameter classes from 7,5 to 17,5 cm, and the thickest tree is 40,7 cm in diameter. Diameter of the dominant trees varies between 21,2 cm and 26,6 cm. Mean stand height is 18,6 m, and mean height of 20% thickest trees is from 19,5 to 26,1 m, or an average of 22,0 m for stand. Dominant trees are represented from 38,2 to 49,7%, codominant from 25,9 to 33,0% and shrubs 14,7 to 35,5% of the total number of trees, which indicates that there is a clear differentiation of tree by height as a result of natural processes. The greatest degree of drying of trees was stated in the diameter degree of 7,5 cm (60 to 75%) compared to the total number of dry trees. Using linden in biomeliration of eroded beech habitat, reforestation's task has been multiple accomplished: the land erosion is stopped and substantial size of trees are achieved (timber production).